

ÖBK-loggen

hösten 1973

ORGAN FÖR ÖSTERHANINGE BÅTKLUBB

Klubbholmen efter hösttävlingen.

UPPDRAGNING

Hamnmästaren har planerat uppläggningsdagarna med ledning av de uppgifter som inkommit. Den som ännu inte anmält uppdragning skall omedelbart och senast den 1 oktober 1973 anmäla detta till hamnmästaren, telefon 08/777 18 51.

Bockar, ca 50—55 cm höga och väl dimensionerade samt pallningsvirke skall finnas på plats och väl åtkomligt en (1) vecka före uppdragningsdag. Finns inte virket tillgängligt uppdragningsdagen kl. 08.00 måste uppdragning anstå till senare tillfälle.

Uppdragning skall ske följande dagar:

Lördagen 1973-10-20:

Ponton A plats 1—35 (exkl. seglare)

Söndagen 1973-10-21:

Ponton A plats 36—40, ponton B plats 1—20 (exkl. seglare)

Lördagen 1973-10-27:

Samtliga seglare på ponton A—C

Söndagen 1973-10-28:

Ponton B plats 21—30, ponton C plats 1—20 (exkl. seglare).

Berörd båtägare skall finnas vid hamnen angiven uppdragningsdag kl. 08.00. Angivna dagar måste i möjligaste mån hållas. Tänk på att hamnmästaren har sina brådaste dagar och undvik att ringa honom för att ändra dagar. Ändring kan endast beviljas i undantagsfall.

Samtliga båtar skall vara täckta senast 14 dagar efter sista uppdragningsdag. Det åligger var och en att städa omkring egen båt. Försök att ta hem allt skräp. Ett oljefat kommer att utplaceras för spillolja. Iakttag noga utfärdade anvisningar för hamnen. Dessa anvisningar kommer att utdelas till samtliga berörda båtägare.

Kontroll av uppläggningsplatsen kommer att ske i mitten av november 1973.

Lasse

HANDENS LÅS & EL

VIKINGAVÄGEN 15

HANDEN

Telefoner 777 89 07, 745 15 25

Jourtelefoner 777 87 46, 777 63 60

LÅSÖPPNINGAR • NYCKELTILLVERKNING
LÅSREPARATIONER • ELINSTALLATIONER
FÖRSÄLJNING AV KAPITALVAROR OCH LÅS

OPPET: VARDAGAR 8—18, LÖRDAGAR 10—14

Av Elverket godkänd entreprenör

Av Polistekniska Rådfrågningsbyrån rekommenderad

Ordförandens spalt.

Ibland blir man förbannad Djupt och heligt. Ordföranden i ÖBK har bl. a. till uppgift att delta i Haninge båtråds sammankomster. Vilka i regel är mycket trevliga och gemytliga träffar. Dock icke den senaste. Orsak — politiker från fritidsnämnden hade inbjudits.

I spetsen för deras tre-mannadelegation återfanns sympatiska Leif Kjellstrand, alltid lika debattglad och med tydlig vilja att sätta sig in i båtfolkets problem och önskemål.

Men det fanns också en annan herre med. Medförande hund. Tur att han inte var kallad till Haninge brukshundsklubb, för då hade han säkert känt sig manad att komma dragande med en roddbåt.

En del av våra s. k. "förtroendevalda" är ena underliga kufar. Man tycker, att när det ges tillfälle att utbyta åsikter med väljarna, skulle de tacksamt ta den chansen. Icke den här herren. Han förklarade från sin upphöjda ställning som kommunalpamp, ned till oss stackars grå och oansenliga "Medel-Svenssöner", att båtklubbar var någonting som snart skulle gå en säker undergång till mötes. Av två anledningar. För det första: "Båt-klubbarna ägnade sig inte åt någon uppsökande verksamhet."!!!! För det andra: "Plastbåtens genombrott har gjort att klubbkänslan bland båtklubbarnas medlemmar försvunnit".

Därför var det lika bra att kommunen och andra kommunen närstående intressenter tog över hela klubbet!

Låt oss nu antaga att "hund-mannen" har rätt i sitt påstående när han säger att den ideella delen av klubbarnas verksamhet har dött ut. Klub-

barna är numera blott och bart "garage-föreningar". Skulle det å vara anledning nog att avskaffad em?

För den som under säsongen så gott som dagligen blir uppringd av båtägare, som bönar och ber att få bli medlemmar och ställa sig i kö för plats vid klubbryggorna, ter sig denna frågesättning smått löjlig.

Vi kan börja med att göra en jämförelse mellan kostnaderna vid våra bryggor och de som råder vid en modern "stor-marina", typ Karlslund. Anläggningarna har tillkommit ungefär samtidigt och bör vara två bra jämförelseobjekt.

Vid Karlslund är årskostnaderna för en 8,5x2,6 meters båt 1.480:— kr. Vid Askvik är årskostnaderna för den som betalt engångsavgiften på 1.700:— kr av storleksordningen 200:— kr inkl. medlemsavgift. För den som inte har betalt engångsavgift blir motsvarande summa 395:— kr.

Alltså, om de "förtroendevalda" vill visa ekonomisk omsorg om sina båtåkande väljare, är valet enkelt. Om man däremot ser en möjlighet för kommunen, eller annan intressent, att tjäna en hacka på samma väljare, blir valet genast svårare.

Sedan är det ju dessutom så, att plastbåtarnas ökade andel av båtbeståndet, på intet vis minskat de ideella aktiviteterna. Snarare tvärtom. Minskade rustnings- och skötselbekymmer kan ge många båtägare mer tid över till ett stimulerande klubbiv. Det påståendet ger ju den gångna säsongen inom ÖBK tydlig vittnesbörd om. Rapporter från andra närliggande klubbar berättar om samma sak.

Anledningen till att denna del av klubbarnas verksamhet tidigare gått på sparlåga, har ju varit kommunens ovilja att hjälpa klubbarna få tillräckliga hamnanläggningar.

Besök vid hamnen.

Styrelsen inbjöd representanter från Stockholms Idrottsförvaltning och Haninge Fritidsnämnd till öl och landgång vid klubbens nya hamn fredagen den 15 juni 1973. Meningen med inbjudan var att visa vår "nya skapelse" för de myndighetspersoner, som beslutat i hamnfrågan. Elisabeth och Eva hade lovat ordna med den "andliga spisen" medan vi gubbar skulle snacka med de styrande. Träffen hade fastställts till kl. 14.00.

Hela dagen sken solen från en klar himmel och dagen tycktes bli den bästa tänkbara ur vädersynpunkt. När vi alla samlats och undertecknad skulle hälsa de närvarande välkomna öppnades "himlens portar" och alla måste krypa in i befintliga fordon. Där satt vi och tittade och smålog mot varandra så gott det gick. Detta var ju inte vad vi planerat.

Efter ca 30 minuter kunde vi åter mötas ute i det fria och Lasse Nyblom lämnade de närvarande en hel del fakta om hamnen, bl. a. kostnader och antal arbetstimmar, som nedlagts av våra medlemmar. Lasse kunde också på ett fint sätt till Idrottsförvaltningens representanter påpeka "att hade vi haft en klubblokal kunde vi suttit inomhus oberoende av om det regnade".

När vi njutit av härliga landgångar, öl, kaffe och sockerkaka gick vi runt och tittade. Vi fick den uppfattningen att alla var mycket nöjda med anläggningen och ordningen nere vid hamnen. Någon, vem det nu var spelar ingen roll, sade "att detta är den finaste hamnen i hela Södertörn". Ord som verkligen värmdes. De utomordentliga kontakter, som etablerats mellan ÖBK—Haninge Fritidsnämnd—Stockholms Idrottsför-

valtning kan ge mycket. Intendent Björn Danielsson menade att Idrottsförvaltningen verkligen har en hel del att hämta från klubbarna.

Vi hade en trivsam samvaro och som avslutning utdelades klubbens standar till Björn Danielsson, Stockholms Idrottsförvaltning. Haninge Fritidsnämnd erhöll redan i fjol vårt standar. På tal om klubblokal nämnde Danielsson i sitt tacktal att Idrottsförvaltningen skulle kunna medverka till en provisorisk barack om vi så önskade. Styrelsen har ännu inte tagit ställning till detta erbjudande, utan skall vänta och se hur mycket plats det kommer att finnas på uppläggningsplatsen sedan alla båtar kommit upp. Danielsson meddelade också att Sjövik ej längre var aktuell för klubben, eftersom denna stuga skall upp-rustas för egen räkning. Inom parentes kan noteras att Sjövik i skrivande stund fortfarande står orörd och ner-sliten. Vi har ännu inte sett slutet på denna fråga. Det sista som lämnar människan är hoppet.

Ess

Ordf.sp.,

Nej, jag skulle som gammal "fritids-skeppare" vilja ge de styrande detta råd:

Satsa på båtclubbarna! Hjälp dom till vettiga och bra hamnar!

En sådan satsning skulle innebära att man samtidigt satsade på sjösäkerhet, båtvetenskap samt sist men inte minst, ett båtägande till rimliga kostnader.

Tyvärr har jag inte haft tillfälle ta reda på den "anti-båtclubbske" kommunalpampens partitillhörighet, vilket är synd, då hans parti naturligtvis inte borde belastas med, en i hans tycke, massa osympatiska båtclubbmedlemmars röster.

Lasse N.

 Helly-Hansen
Navigare

OPTIMUS båtkök
som kan tändas
direkt med
fotogen!

- Inget extra bränsle för tändning.
- Kan fås som bordsmodell eller för inbyggnad.
- Balansupphängning som tillbehör.
- Tillverkad i rostfritt 18/8.
- Lätt att plocka i och ur båten.

OPTIMUS
INTERNATIONAL

Navigare är flytvästen man har på sig — inte västen som ligger i ruffen!

Klubbrabatter för ÖBK:s medlemmar

Nu i nya buss o tågterminalen

Intersport
Handen

BOSSE BJÖRKMAN AB

TERMINALEN, 136 00 HANDEN, 08/745 19 00

Rebusjakt.

Efter en helt otroligt vacker augustivecka var det en lika otroligt regnig lördagsmorgon, den 18 augusti, åter dags att lösa gåtor och rebusar på böljan den blå. Eftersom det lagom till förmiddagens skepparmöte utbröt ett våldsamt åskväder i zenit, samlades det tappra gänget under det enda, och därmed största, trädet som fanns i omgivningen på uppläggningsplatsen i Askviken.

Sedan de naturligtvis inte mindre tappra seglarna lagt loss och just då drev omkring som utmärkta åskledare utanför Ljushagen, bestod det salta gänget av 44 stycken båtfarare fördelade på 12 båtar. Nytt rekord alltså. Vid åsynen av denna trogna skara kunde inte tävlingsledningen stå emot längre, utan beställde genast vackert väder till målgångsdags.

Som väl alla minns, var det Robban, med Svennes "Elle Va", som efter protest vann det förra löpet. För att inte Robban skall framstå i dålig dager skall det sägas att protesten bestod i att banläggaren fick lära sig skillnaden på höger och vänster. Vi vill dock passa på att skvallra om att protestavgiften ännu ej har erlagts.

Till denna gång hade Robban legat på träningsläger på Gotland och hade väl de mest nedspelade pentahästarna i hela startfältet. Även Lasse Schelander med Nimbusen "Mazurka" nämndes på stallbacken som ett helt tips.

Den vapen iakttagaren kunde dock genast stryka Lennart Erikssons "Sunnan" som tänkbar medaljör. 20 minuter före start bröt hans navigatör, Sture Schelander, ihop och åkte hem för att hämta regnrockar.

Även kassören, tillika skeppare på "Baloo", virrade omkring på startplatsen med nerverna utanpå krop-

pen. Först placerade han hustru Vera och all packning mitt i spöregnet på bryggan. Därefter konstaterade han, att han glömt båtnycklarna. Vackert!

Näväl, starten gick och så småningom började man lämna från bryggorna för att på krokiga vägar ta sig fram till målet vid klubbholmen. Hur det hela tog sig ut, kan undertecknad dess värre inte uttala sig om. Men gissningsvis smög sig stugägaren på Strömmingsholmen ut i skymningen och tittade efter vad det var för märkvärdigt med hans gröna soptunna. Likaså vet de flesta numer vad det är för vegetation på Riksdalerskäret.

När tävlingstiden efter 3 timmar var slut hade bara ett fåtal kommit i mål. Det skulle således komma att delas ut rikligt med straffprickar. Till sist hade även "Tusse" med familjen Asplund kommit fram. Dom skyllde sin försening på en stekpanna! För min del tror jag att dom övade på den dansmusik skepparen Stig-Edmoundo senare bjöd på.

Eftersom alla nu var i mål kunde sekretariatet, under intagande av sedvanlig förtäring vid eftermiddagsbyffén, börja med resultaträkningen. Denna var minsann inte lätt eftersom det gällde att tillämpa ett mystiskt handikapps-system ovanpå all annan galenskap. För kännedom får vi meddela att alla handlingar nu är uppbrända.

Den så här dags helt nedbrutna tävlingskommittén kunde så småningom kalla till en stämmingsfull ceremoni i kulingvarningen på dansbanan. Eftersom det måste ha varit omöjligt att uppfatta vad som sades i denna häftiga blåst, skall vi upprepa resultatet.

Vann gjorde helt otippade "Sima" med familjen Björling + Fia. Hurra, hurra, hurra. Det bör betänkas att

"Sima" är köpt som halvfabrikat och ännu ej helt färdig. Hon kommer således att bli än farligare i dessa sammanhang framöver.

På andra plats kom värmlandsskorven "Elisabeth II" med familjen Sandh. Och det är klart, är man styrelseledamot förpliktat det.

3:a blev "Ketty" med Andersson på kommandobryggan. En extra ros till "Ketty" som med kylvattenfel hankade sig runt banan på halvfart, men ändå belastades med fullfartshandikapp.

4:a, vi nämner inga namn, men båten heter något franskt som lär betyda "hon flyter". Jo, jag tackar jag! Robban får nog äta mera gröt för att bli lika duktig som de stora farbröderna.

På 5:e plats kom "Maitresse". På söndagsmorgonen därpå fick skepparen Ove Erbom stränga order av Sticksan Lundgren att nästa år starta i motorseglarklassen. Ove såg helt chockad ut.

6:a blev "Hyun Kim" med Skarströms ombord. Envisa rykten ville göra gällande att dom inte gick i mål förrän halv fem på morgonen, men det är nog inte sant.

7:a var Myra 21:an "Myran". Hela familjen Hessling hade legat ute och tränat i veckan före, men det hjälpte inte denna gång.

8:a kom "Baloo" efter att Vera i löndom hade lämnat in tävlingspappren.

8:a blev också "Mazurka" som nog hade besökt de flesta kontrollerna. Dåligt handikapptal och lite slarv gjorde sitt till den dåliga placeringen.

10:a blev "Sunnan". Helt väntat

efter Stures katastrofala misstag att tävla i regnrock fast det var strålände solsken.

11:a kom "Pernilla". Tut i luren och klang i glaset för denne havets hjälte Roland Sondell med familj. Fem mans besättning i den i särklass minsta båten. Tyvärr var dom inte kvar på prisutdelningen och mottog hederspriset, ett skohorn.

På 12:e plats kom alltså "Tusse" med familjen Asplund. Innan tävlingspappren som sagts brändes upp, kastade undertecknad en sista blick i dessa och det är väl inte omöjligt att "Tusse" blev utsatt för ett justitiemord.

Efter regattasupén trädde dansen på sedvanligt sätt till bl. a. Edmoundo Ross's orkester. Eller var det verkligen Stig Asplund som spelade så bra? Vi får väl tacka vädrets makter som med sin ihållande vind förde bort det värsta glammet, över Ornölandet och vidare till fjärran kuster.

Avslutningsvis får vi tävlingskommittéerade framföra vårt varma tack. Till alla deltagande kvinnor och barn, hundar och katter. Tåligt och överseende har ni, alla tävlande, brännt upp dyrbart bränsle och farit till synes planlöst av och an i vår vackra natur. Ni har löst dumma frågor och långsökta rebusar med obändigt glatt humör. Ni har utan knot funnit er i för övrigt idiotiska påhitt för att slutligen bli utsatta för de mest hårresande prisbedömningar. Och allt detta endast för möjligheten att uppnå en ringa ära och berömmelse.

Man kan inte annat än lyfta på hatten för er.

JL

Sjöhäxornas Kamporganisation.

Några synpunkter på "Skepparn's" beteende samt hans yttre och inre kvalifikationer (som han själv är helt nöjd med).

En "skeppare" får **aldrig** under några som helst omständigheter, ej ens då det gäller kappsegling **LURA** sin Häxa. Ej heller med falska och skönmålade beskrivningar ge friserade väderprognoser, t. ex. **aldrig** påstå att sjörapporten lovat 6—7 m/s västlig vind, när det i själva verket blir tyfon.

Det är i allra högsta grad otillbörligt och skamligt av "Skeppar'n" vid kappsegling, då han kommer nästan sist i mål, med hög röst och högst offentligt utpeka sin Häxa såsom bärande skulden. Först påstå att Häxan så när hade tvingat honom att vända hem igen och sedan dra till med att hon hade gömt sig i ruffen, när hon i själva verket med sina sista krafter klamrade sig fast vid relingen för att ej seglas överbord i den hårda blåsten. Dessutom sködade han genuan, som han dessutom tvingade Häxan att laga på lördagskvällen medan han själv gick upp på banan och stuffade. Häxan hade också sett till "skepparn's" lilla 1-årsgäst och fört honom helskinnad iland.

"Skeppar'n" skryter dessutom ohämmat och gärna. Vid den helt i särklass hårda och strapatsrika Gotlandsseglingen på våren, går starten vid Stora Roten, via Landsort till Visby, men från Landsort smyger dom iväg till Nynäs och tar färjan över i stället och går direkt till Gutekällaren. Äter, dricker, dansar, håller igång och mår gott. Detta pågår ett par dygn tills dom helt utmattade då tredje dagens morgon gryr går direkt ombord på färjan igen och tar sig tillbaka till Nynäs, varifrån dom se-

dan seglar den sista strapatsrika biten hem. Vi har sett en bild på "Skeppare" Nyblom när han fridfullt med ett lyckligt leende på läpparna ligger på däck och halvsover under någonting som kan betecknas såsom söndagssegling.

Det finns en del "Grytgubbar", som tänker pröva på det här med segel, det är i och för sig lovvärt. En "Grytgubbe" hade under täckmantel av att hans dotter önskade sig en segeljolle inköpt en sådan. En kväll provade han den själv och gav sig i väg ut genom sundet mot Äppelviksudd, detta gick strålande men när han skulle vända tillbaka till hamnen lurade emellertid Gubben Blåst grundligt "Grytgubben", som blev lig-gande stilla, men tänkte han jag paddlar mej tillbaka, men ett stort MEN. "Grytgubben" hade glömt paddeln, skam den som ger sig tänkte han då och började paddla med öskaret. Det gick framåt så sakta men "Grytgubben" tänkte minsann inte låta någon annan levande varelse se sin pinsamma situation, att sitta utanför Äppelviksudd utan både paddel och vind. När det dök upp någon båt i närheten av jollen övergick "Grytgubben" till kamouflerat fiske. Jollen drev då tillbaka mot Äppelviksudd och han ökade då i stället avståndet mot målet, skam den som ger sig tänkte "Grytgubben" och kämpade tappert vidare. Detta pågick flera timmar och framemot midnatt kom han helt utmattad tillbaka i hamn. Huruvida "Grytgubben" funderar på att ge sig ut och segla igen är det ingen som vet.

När "Skeppar'n" ska ut och segla i oktober ger han sig som regel ut ensam, eftersom Häxan inte gärna tar risken att frysa ihjäl. Då ska han

verkligen "ta det enkelt" och naturligtvis klarar han förberedelserna helt själv. Att inköpa "flytande" och en ring falukorv vållar inga bekymmer. En timme innan han ska iväg inser han att han måste packa. Det går inget vidare, han hittar inte sina kläder, han vet inte var någonting finns fast han har haft sina paltor i samma ordning, i samma lådor och i samma skåp i ca 15 år. Han blir då helt förvirrad och ber då samtidigt Häxan att hon ska göra i ordning en god, närande och varm köttgryta att hålla värmen med.

Det finns en och annan "Skeppare" (men det är få), som inte ryter, skriker och domderar med sin Häxa, utan bär sig åt som om hon rent av var **jämställd**, han bjuder henne dessutom på Utö Vårdshus och på Sandhamns Vårdshus under sommarsäsongen, det visar sig snart att dom inte är **gifta**...

Klubbträff

Tisdagen den 6 november kl. 19.00 visas en dokumentärfilm om fyrmastade barken Passats resa från Karlshamn till Kapstaden 1947. Det är en sevärd film. Muséet är öppet till kl. 21.00.

Klubbfest

Lördagen den 17 november i Handens Folkets Hus. Klubbmästaren in-formerar per brev.

Varpatävlingen

— Midsommardagen

För andra året i rad avhölls varpatävlingen på klubbholmen. På grund av "nattvak" och värme föredrog de flesta förmiddagsvila. Det fanns ett gäng som inte knäcktes.

Resultat:

Damer: Evy Asplund, Anita Lundgren, Yvonne Schelander.

Herrar: Lennart Larsson, Lennart Hessling.

Pristävling om en klubbvisa

Vi har länge saknat en egen låt som vi kan spela och sjunga.

Om du har någon låt på lager som passar, skicka den till Eskil Sandh, Flygarvägen 71, 175 63 Järfälla. I god tid före höstfesten, så att han hinner lära sig de insända bidragen. Han kommer då att sjunga upp de insända bidragen för omröstning.

En lagom lång ankarlina lär ska vara första pris.

Fototävling

Har du något bra fotografi från sommarens övningar. På höstfesten röstar vi fram den bästa bilden. En lång förtamp är första pris. Skicka ditt bidrag till Lennart Larsson, Listvägen 14, 136 71 Handen.

Lennart håller också på med ett album om klubbens verksamhet, har du några bra fotografier så vill han gärna ha dom.

Har man en gång fått mögelsvamp och jordslag i kapellet brukar man få dras med det för evigt. Dessutom kan man för sitt inre se eländet sprida sig till dynor och sängkläder och så dags är det bara att tända en brasa.

Men si, med vanlig Desivon-lösning kan man uträtta underverk. Således, dränk en bomullstuss med Desivon och tvåtta på fläckarna så är det inget problem längre.

Sign. "En gammal Rochefortost"

Som arrangör av olympiader, 500-årsjubileer m. m. kommer man ofta i kontakt med fyrverkeripjäser. Problemet är då många gånger att raketer-na stiger alldeles för högt upp i luften. Skarpa hjärnor har nyligen löst detta problem. För vidare upplysning, kontakta Stig Lundgren.

Sprängämnesmyndigheten

Vi har med stigande oro noterat den bland sjöhäxor alltmer ökade aktiviteten att visavi skeppare vid vistelse på havet uppnå jämlikhet, med och självbestämmanderätt och Gud vet vad. Vi har förstått att något varit i görningen då från vår egen front det har varit lite si och så med lydning och orderverkställning från häxans sida. Givna order (utdelade med klar och fast stämning) har motvilligt och under vissa protester utförts. Ett exempel: Skepparen har med säker hand fört familjens skepp till en fin natthamn — man har just landat men ännu ej gjort fast. Häxan, som efter ett vikt "döende svanenhopp" står med fånglinan i hand, vet inte var hon skall göra fast. Det finns bara en tall på hela ön och skepparen, som märker att båten börjar lägga sig längs med stranden, vill påskynda förtöjningen.

— Skepparen: Där, tallen för sjutton — det finns ju bara den ser du väl.

— Häxan: Skrik inte, och förresten den där tonen får du sluta med, annars blir det ingen förtöjning.

— S: Ja, men vi kan väl inte hålla på så här hela natten.

— H: Man behöver inte gapa så där.

— S: JAG GAPAR INTE, JAG BARA...

— H: TYST...

Så där kan det hålla på ett bra tag och eftersom vi observerat liknande skärmytslingar i andra båtar så tror vi att det är någon "häxans frigörelse" på gång.

Hur undfallande ska vi skeppare egentligen vara. Ska vi kanske använda oss av inbjudningskort med guld-

kant? Ett förslag: Då jag instundande helg har för avsikt att på en mindre ö i Stockholms södra skärgård förtöja vår båt vid en mindre tall, inbjudes Ni härmed att med Er närvaro hedra den högtidliga akten. O. s. a.

Våra misstankar om frigörelse har fått god grogrund sedan vi i massmedia (ÖBK-loggen, våren '73) läst hur en påhittig sjöhäxa i mer eller mindre förtäckta ordalag för sina medsystrar berättar om lidanden och umbäranden till sjöss samtidigt som hon manar till kamp mot skeppare. Den flammande artikeln avslutas med en skildring hur denna häxa och hennes skeppare klarade sig ur en kritisk situation vid en avsegling och i redogörelsen återkommer det här med ton och röstläge. Enligt häxan har skepparen både skrikit, rutit och vrålat och undra på det när det hela höll på att sluta uppe på land. Att den skepparen inte kreverade och gick in i en bana runt jorden är minst sagt besynnerligt. Men är det inte så att just i kritiska situationer så måste skepparen något höja röstläget för att vara säker på att dominera över omgivande akustiska störningar — motorbulder, blåst, stojande ungar, burkölskrammel osv. Vi har från vår egen militärtjänstgöringstid fått erfara hur betydelsefullt det är med tydligt givna order. Inte blev vi väl heller osams med befälspersoner efter alla "givakt, manöver och lediga" även om dessa kommandon uttalades i något högre röstläge än normalt. Vi skeppare får tydligen träna upp våra häxor en smula på den här punkten. Till att börja med, när vi kommer hem från jobbet, kan vi varje dag kommendera ett "givakt" så att häxan flyger upp i gardinstången. Efter ca två minuter följer ordern "ner". Sådana övningar ger god träning till "hoppiland" sam-

tidigt som det skärper lyhördheten för order och sist, men inte minst, minskar häxors oppositionslusta mot skeppare.

Lycpa till med träningen.

Skipper BALOO

Brandövningen.

Torsdagen den 3 maj 1973 hade klubben i samråd med AB Svenska Tempus, Zodiac Svenska AB och CM Hammar & Co arrangerat en övning i hantering av brandsläckare, uppskjutning av nödraketer och bloss samt information om kommunikationsradio.

Det var första gången något dylikt anordnats inom klubben, åtminstone vad beträffar nödraketer och radio. Tillstånd hade också inhämtats från Lotsdirektören i Mellersta Lotsdistriktet, som i sin tur informerat Sjöräddningen, Östra kustdistriktet, Handens polisdistrikt samt Stockholms lotsplats. Vi var givetvis lite spända på hur många som skulle infinna sig. Av anmälningslistorna att döma skulle ca 40—50 personer komma, men döm om vår förvåning när vi räknade in alla — 120 medlemmar inkl. styrelsemedlemmar från Gälö Båtklubb.

Övningen gick av stapeln vid Badhusviken och inleddes med en information av Lennart Rötökönen om raketer och nödbloss. Det var sedan imponerande att se dessa raketer fara ca 300 meter upp i luften och dala ner med en lysande fallskärm efter sig. En extra övning i att släcka skogsbrand ordnades genom att en fallskärmsraket tände eld på ett nerfallet träd. Allt gick emellertid väl genom snabbt ingripande från vänliga med-

lemmars sida. Många av medlemmarna, såväl kvinnor, män som barn fick prova handhavandet av både raketer och bloss och jag tror att övningen var mycket nyttig. Nu vet vi att vi inte behöver hysa några bekymmer för att använda dessa hjälpmedel om fara å färde skulle uppstå. Handhavandet var inte så besvärligt som säkerligen många inbillat sig. Den som inte prövat dessa raketer och bloss skulle jag inte vilja se i en nödsituation. Innan han/hon läst igenom instruktionen i handhavandet hinner mycket hända.

Övningen fortsatte med information av distriktschef Bengt Ericson om brandsläckare. Även här fick medlemmarna prova sina praktiska färdigheter. Angriper man elden på rätt sätt är inte heller detta moment svårt. Det är ju så med dessa hjälpmedel att de sällan kommer till användning — och det skall vi givetvis vara tack samma för — och det gör att då de skall användas står man många gånger ganska handfallen. Bengt Ericson fortsatte sedan med en stillbildsfilmen, som var instruktiv och givande.

Till sist gav Zodiacs representant en intressant och givande information om kommunikationsradion och dess användning. Kontakt upprätthölls under hela övningen med Dalarölotsen.

Under filmvisningen och radiodemonstrationen passade många på att ta en enkel fika med smörgås eller wienerbröd. Försäljningen vid Badhusvikens kafé inleddes verkligen i säsongens början med stor intensitet.

Som slutsats kan konstateras att övningen var oerhört nyttig och gav många värdefulla synpunkter. Jag har redan förhört mig med de medverkande om förnyat framträdande nästa vår. Jag tror vi behöver det.

Ess

Funderingar kring ÖBK:s regatta den 18/8 1973

Om vädrets makter är med eller mot ÖBK:s tävlingskommitté är svårt att säga. När eftersommarens stora ÖBK-regatta gick av stapeln, hade det varit varmt och sol en hel vecka, men lördag morgon den 18 augusti då det hölls skepparmöte, strålade, förlåt strilade regnet ner. Alltså ett mot kommittén.

Bojar var utlagda som startlinje. Denna gång var det inga illvilliga personer som stulit bojarna, utan vinden hade helt enkelt drivit iväg dem. Två mot kommittén. Medan nu ett femtontal seglare letade efter startlinjen, så fick arrangörerna i alla fall hjälp av guden Tor, som sköt förberedelse och startskott. Å vilka skott sedan. Alla båtarna höll, men åtminstone undertecknad darrade av skrällarna. Nu kan man säga att det var två mot ett. Medan en del seglare letat lite för långt bort när starten gick, så vart fältet orättvist utspritt, men Tor tyckte, att här måste skipas rättvisa, så han klämde i med en riktig körare, så att båtarna la omkull och flaxa både här och där. Segelbyten och revningar på de flesta håll vart följden, och när båtarna stack ut på Mysingen var fältet ganska samlat. Nu stod det två mot två i vädrets för eller emot tävlingskommittén.

Banan var trevlig, och det kunde inte vädret rå för. Vi sträckte och kryssade upp mot Fjäderholmarna och slörade mot Björkö. Länsade genom Björkö Sund till mål vid ÖBK:s mysiga holme.

Trollungen gick först i mål, sedan följde IF, Maxi och tre stycken 022: or. Nu ändrar mätreglerna en del på resultatet, men vad spelar det för roll, när tävlingsarrangörerna ordnat med

ett härligt solsken ifrån en nu molnfri himmel. Att det blåste litet gör inte så mycket när man har lä, så nu vart det tre mot två för ÖBK:s tävlingskommitté.

Alla trängde ihop sig i trevligt gemyt vid bryggan vart efter de kom i mål, även motorbåtarna, som också avslutat sin, vad jag förstår, trevliga tävling. När man sedan språkas vid med alla till höger och vänster, får härliga grillade kotletter och får dansa å sjunga utan att någon klagar, ja då njuter man för fullt och tycker att det var tur att man skaffat båt, och ännu större tur att man fick vara med hos gästfria ÖBK, tycker vi på SKOJA II.

ÖBK-midsommar på Ängsholmen 1973

Även detta år infann sig så småningom en midsommar med allt vad därtill hör. Och den här gången hörde det till att försöka navigera sig ut till klubbholmen vilket också ett flertal av ÖBK-medlemmarna hade lyckats med. Med hjälp av ett ödomme som åtminstone på ett tidigt stadium av midsommarhelgen var i det närmaste kristallklart uppskattade undertecknad antalet båtar till mellan 25—30. Om man så räknar med att varje båt hyste en besättning på ca 4 var vi uppemot ett hundratal på Ängsholmen denna sköna kväll. En anslutning som verkligen ger anledning att fortsätta med arrangemangen framöver. Nu hade det förvisso utlovats attraktioner och begivenheter i olika former. Tävlingar och lekar av skilda slag för barn i samtliga åldrar! För de något äldre barnen som hivade sten mot en liten pinne, dvs. varpa, finns resultatet av ansträngningarna att beskåda på annan plats i loggen.

Till och med en dansbana hade i all

hast uppmonterats vilket får betraktas som något av ett mästerstycke. Efter provdansning, utförd av Lennart Larsson, befanns dock banan svikta betänkligt inför dennes något mer avancerade turer varför förstärkning av golvet fick utföras på platsen. Och dansbanan höll! Vilket framstår som otroligt med tanke på både mängden av dansande och variation av dansstilar. Ängsholmens dansbana gör i vilket fall som helst anspråk på att vara en av de mera intimare banorna i Stockholms skärgård. Om nu någon inte lyckades uppfatta det så kan nämnas att det också fanns musik som viss vägledning för de dansande. Visserligen hade Åke Asplund gjort tappra försök att med hjälp av att både glömma bälgaspelet och få fel på båten slippa undan att spela. Men se, en av de mer välutrustade båtarna i ÖBK-flottan visade sig kunna bidra med ett spel. Han gjorde verkligen fint ifrån sig och det var definitivt inte första gången han hanterade ett dragspel och vi hoppas att det ej heller var sista gången i ÖBK-sammanhang. Han gjorde en mer eller mindre märklig prestation inte minst med tanke på att det under kvällen infann sig en med ambitionen "hellre än bra" utrustad "gitarriist" med högst egna uppfattningar om det här med tonarter och takt. Att gitarren någon gång lyckades hitta rätt i nåt som liknade tre-takt får mer anses bero på rena turen.

Midsommar var det ja, om nu någon händelsevis hade glömt bort att så var fallet fick man det definitivt klart för sig vid en blick på båtarna. Tack vare energiska insatser av bl. a. unge herr Hellblad såg båtarna runt bryggan så småningom ut som rena björkdungar. Vilket förvisso höjde stämningen åtskilligt. Tills dess man fram på småtimmarna skulle ta sig

ombord igen. Det brukar vara svårt nog att vid dylika tillfällen hiva sig upp på fördäck. När det sedan visade sig vara nödvändigt att också forcera ett massivt bråte av grenar och buskar blev uppgiften i det närmaste övermänsklig.

Nåväl, midsommarnatten fortskred och klubbmedlemmarna med den. Att det var tjo och tjim både i båtarna och på holmen gick ej att ta miste på. Precis som det skall vara i skärgården. Att här i loggen kunna beskriva något av allt vad som förevar på holmen denna midsommarnatt låter sig givetvis inte göras. Men undertecknad måste ändå säga något om den tappra skara som frampå morgonen samlats för att bringa midsommaren sin lyriska hyllning. Det var vackert, förmodligen har inte midsommandagens morgon sjungits in med så klara och vackra stämmor någon gång tidigare i denna del av skärgården. Därefter stegade man så stark till ande och själ ned till båten, tog sig så småningom ombord, efterhörde besättningens tillstånd och somnade.

Att undertecknad sedan längre fram på dagen sågs roende runt holmen med en utmärkt och utsvulten blick och ett flertal båtar förbarmade sig däröver och lät vänligt dela med sig av olika läckerheter så att den värsta hungern kunde stillas, ja det är en annan historia, men tack i alla fall.

Göran E.

Skor från
"SKOHORNET"
Skärholmen

022 — oslagbara! klubbävlingarna

Första året som ÖBK arrangerat och deltagit i kappseglingar har det glädjande nog varit stor anslutning.

Tyresö BK startade säsongen med "Örnö runt". Lasse Nyblom med New Flower kom på 2:dra plats och Anders Lindén med Trollungen kom på 5:te plats.

Vid den av Tyresö BK arrangerade kappseglingen till Visby Kristi Himmelfärdshelgen, kom Trollungen på 7:de och Stig Lundgren med Nita II på 9:de plats.

11 seglare ställde upp i ÖBK:s värkappsegling "Björkö runt". Sven Johansson med Skoja II vann från GBK, New Flower kom på 2:dra plats och 3:a blev Trollungen.

17 seglare ställde upp i ÖBK:s höstkör i monsunregn och tyfon. (Grytgubbarna var minst lika tappra och ställde upp i rebusjakten).

Starten vid Äppelviksudd blev lite kaotisk. Det var bara "Lotta II" som startade riktigt. Stikkan Lundgren ska (för egna pengar) köpa mycket kraftiga startrakter med förkortad startpinne till värköret.

En tyfon med vidhängande åska orsakade stor kalabalik. Segelbyten, klämda tummar, skotvinschar som nästan slog fingrarna av hårt slitande gästar.

Göran på "Fia", som inte hade tagit med sig någon kvinnlig gäst att hunsa med behöll envist genuan uppe, släppte bara på skoten och var bland de första att runda Havtornsudd. Micke Lind på "Giggo" hade glömt stora öshinken hemma och kunde inte ösa, burka och skota på en gång så han bröt. Han låg bra till då, så det var synd. Börje Ramstedt på "Piraya" bröt också i det hårda

vädret på grund av (enligt samstämmiga och envisa rykten) att "Skeppsmor" icke önskade få sin vackra stickning blötlagd.

Stickan dök på huvudet från skarn-däck ner i sittbrunn i något slags utpressningsförsök att med skrämnel försöka tvinga den vid rodrät stående att ge sig ut på kappsegling även följande lördag—söndag. Vilket hon gick på.

Trollungen var först i mål. 3 st. 0 22:or placerade sig dock före enligt Scandicap. Per Tyllström tog hem den mycket vackra pokalen, som nu får pryda hans hem ett helt år.

I RS internationella kappsegling som gick lördagen efter startade 6 seglare från ÖBK. 38 båtar startade totalt och Micke Lind med Rickard Lundgren som gäst tog revansch och gjorde en jättebra segling och blev 6:a och blev därmed bästa båt från ÖBK.

Vid den könsdiskriminerade höst-ruskseglingen till Sandhamn ställde bara 4 båtar upp.

På värdshuset fick Calle Bredelius och Lasse Schelander sitta och vänta jättelänge innan Bosse Littke och kompani dök upp. Sen kom Hasse Karlsson, som vann totalt och till sist Stikkan, Janne och Bosse. "Lotta II" kom 2:a.

**EXTRA LÅGA PRISER
PÅ HELTÄCKANDE
KVALITETSMATTOR AV
LEDANDE FABRIKAT**
RING
PER-OLOF LOWÉN

08-776 11 52

PONTONLAG.

Pontonerna A—C har indelats i nedanstående pontonlag:

*Ponton-
lag*

Består

av

*Ponton-
bas*

1	A 1—13	Sven-O. Wesslén
2	A 14—26	Sven-O. Wesslén
3	A 27—40	Sven-O. Wesslén
4	B 1—15	Lars Söderström
5	B 16—30	Lars Söderström
6	C 1—20	Nils Sidvall

Ovanstående lag skall gälla t. v. och utföra erforderliga arbeten efter anvisningar av pontonbasarna, som kommer att kalla till arbete när så erfordras.

Lasse

D. OHLSSONS MÅLERI o LAGERBUTIK

Stockholmsvägen 219 — VENDELSÖ-MALM

TELEFON 08-777 56 72

VÄV
TAPETER
MATTOR
FÄRG
BÄTFÄRGER

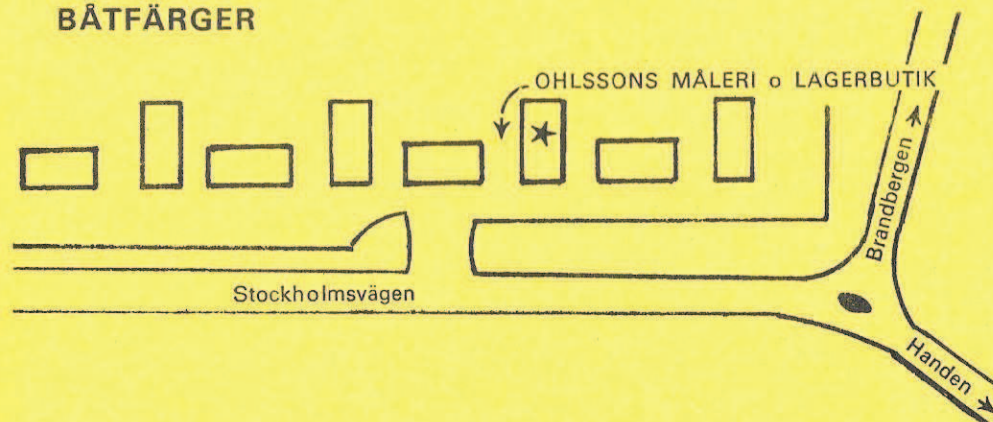
UTFÖR ALLT
I BRANSCHEN

ÖPPET TIDER

Vard. 0900 - 1800

Stängt för lunch 12-13

Lörd. 1000 - 1400

HOCKY-BOCKY.

ÖBK har tänkt ställa upp med ett lag under vintern i korporationsserien. Redan finns medlemmar som är intresserade: Kjell Gasslander, Robert Johansson, Lars och Sture Schelander. Men vi behöver flera, bl. a. en målvakt. Intresserade kan anmäla sig till Lennart Larsson, tel. 08/7776 04 82.

Bidrag till ÖBK-loggen:

Stig Lundgren Smålandsvägen 3,
Vendelsö, 136 71 Handen

Telefon: 776 20 02

Adress eller annan förändring:

Klubbsekreterare Eskil Sandh
Flygarvägen 71, 175 63 Järfälla.

Telefon: 08/36 67 59

Aktersalongen.

*Gäst i aktersalongen:
Fritidschefen i Haninge G. Carlsson*

Djupt nedsjunken i aktersalongens skönaste stol sitter jag och funderar över ämnesval för det "tyckande" jag erbjudits plats för i ÖBK-loggen".

Skall jag tycka till om båtplatsavgifter vid kommunens båtbygggor? Nej, detta ämne är måhända tillräckligt färgstarkt debatterat i VBK:s "Bärsärkarbladet" och dessutom torde mina möjligheter att tillföra bränsle i debatten vara alldeles för små, eftersom mitt "strykjärn" ligger förtöjd vid icke kommunal brygga.

"Håll skärgården ren" är en fin drive, som på kort tid gjort oss fritidsbåtägare till ytterst ansvarsmedvetna medborgare. Det är sällan man ser sopor etc. dumpas i sjön från småbåtar. Tyvärr verkar det inte som om denna ansvarsmedvetenhet skulle ha drabbat alla berörda på de större båtarna. Jag gjorde en båtresa för kort tid sedan och kunde konstatera att Östersjön — åtminstone för den båten — fick fungera som sopnedkast. Var det möjligen ett olycksfall i arbetet eller har flera gjort liknande iakttagelser?

"Håll skärgården ren" tycks inte heller ha nått de myndigheter, som har att svara för de olika förbudstavlornas skötsel och ans i våra skär-

gårdar. Visserligen kan tavlorna vara "rena" — så "rena" att inte en gnutta färg finns kvar och därför kan heller ingen gissa sig till vad förbudet gäller — men onekligen ser det s. k. pigt ut. Skall vi starta en insamling för inköp av några burkar färg?

Gamle vännen och mästerlotsen Edvard Sjöblom i Dalarö, vilken mer än någon annan hjälpt till att hålla skärgården ren, har även påtalat den skärgårdens förfulning som de oproportionella förbudstavlorna utgör. I en skrivelse till länsstyrelsen drar han fram exempel på hur uppsatta förbudstavlor dominerar holmar och skär. Han lägger också förslag på förnyelse av tavlornas utseende, där han menar, att formen på tavlan skall ange ändamålet utan att texten skall behöva läsas.

Mig förefaller allt detta vara välbetänkt och värt att diskutera. Många gånger ser man jättetavlor i trånga sund, medan det mot öppna fjärdar ser ut som om någon frimärksamlare bidragit med ett märke. Och hur många mörka höstkvällar har man inte med handen på backslaget smugit nära land för att försöka läsa vad som står på en listigt placerad förbudstavla! Formen på tavlan syns — men inte meddelandet!

Hälsningar

Gunnar Carlsson